

195 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 3.XI 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Lördag 3:dje November.

Älskade min lilla Maka!

Jag är helt ängslig öfver att hafva så länge dröjt med mitt första bref härifrån. Jag kom dock hit först om Söndagsafton, emedan jag i Pieksämäki bytte åkdon och måste dröja en hel dag för reparation. Sedan dröjde jag också en half dag i Heinola och 1 1/2 dag i Borgå hos Runeberg, som var sjuk. Nu skrifver jag i stor brådska blott dessa rader, för att sända Dig min öma saknadsfulla helsning, och vill till Måndag hafva ett längre bref färdigt. Kyss Calle och de andra barnen kärt. Säg Calle, att jag med stor glädje läsit Ditt beröm för honom, och att jag med fördubblad kärlek vill löna honom, om jag vid hemkomsten fortfarande hör godt om honom. 10

Gud bevar Eder alla. Alla vänner fråga här efter Dig och lofva mottaga Dig godt, när vi flytta hit. Våra utsigter här äro fortfarande goda. Lef väl, älskade ljufva Maka min. Tusen, tusen kyssar från Din 20

trogne längtansfulle Make
J. V. S:n

196 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 4.XI 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Make Min!

Här sitter jag så ensam och sörjer, och är alldeles i okunnighet om, huru Du mitt lifs Älskade, befinner dig, och hvar du fins, ty nu hade du redan hunnit skrifva till mig, om det varit som vanligt, men Gud vet hvad som kunnat hända. 30

Jag är riktigt bedröfvad, och om jag ännu får vänta öfver Tisdagen blir jag utom mig, jag kan ej skilja mig ifrån alla möjliga hämska tankar, men, jag vill förtrösta på den Högsta, kanske allt gott bra, fastän Du ej hunnit skrifva, men stort bekymmer, har jag ändå haft.

Lilla Hanna var hos Schmidts och kom just nu hem, hvad det ändå är ljuft att ega en sådan liten Varelse, hon kom straxt och räckte sina små händer emot mig, och frågte, om jag haft ledsamt, efter henne och om jag gråtit, det hände sig verkligen, att jag riktigt saknade henne och just nu gjorde det mig så godt då hon smekte mig, när jag satt och grubblade, och hade svårt att skilja mig ifrån tanken, att något kanske hänt dig. 40

Ja hvad skall jag företaga, om du kanske är sjuk, eller Gud vet hvad, jag tors ej tänka mera derpå.

Jag ber Dig Älskade Make, far aldrig mera bort ifrån mig, vi skola ej skiljas, förrenn det är Guds vilja, då måste man lida och försöka så godt som möjligt, att vara nöjd, Hvilken af oss det blir som måste försöka detta svåra prof. 50

Jag ser dig så god och vänlig för mig, då du andra gången kom in, och hade glömt något, nu vore jag så lycklig, så lycklig om jag fick hvila hos Dig, eller om jag helst visste att det ännu är mig förunnat, aldrig tror jag, att Du hälften så mycket älskar mig, ty jag håller så

gruffligt af dig. I dag är det stor slutbal, men jag hade verkligen ej lust att vara der, bland bara glada menniskor, när min själ var så bedröfvad, men snart blir jag åter glad, när jag får se några rader af Dig, och Gud gifve jag ej fick vänta längre än till Tisdagen.

Flickorna klädde sig här du må tro att jag hade bestyr med dem, Calle önskade också att slippa på slutbalen, ty der var flera andra Gossar, och Flickorna låfte först låta följa honom, med häst, så att jag är obekymrad. Calle har varit snell, honom skall du ej vara bekymrad för. Magister Therman var här en dag, han sade sig frågt af Mag.
10 Henritzius, huru det godt med lexorna, och Henritzius sade, att allt godt sin gämna gång. Jag ber äfven Calle alltid att läsa ännu, mera än då du är hemma, och han tycks riktigt försöka. Hanna är frisk och glad, Lilla Gossen är åter lite grälig, som då du reste, han har en tand som åter kommer fram. För honom behöfver du ej vara bekymrad, ty han är ej det minsta sjuk, utan bara lite grälig, Han går redan några steg ensam, och jag hoppas att han går fullkomligt bra, när du kommer.

Den sissta Ocober kom tjenste Flickan, ifrån Idensalmi, Hennes Far följde henne, han är Snickare i Idensalmi, han tycktes vara en duglig karl och Flickan är också glad och snell, mera ung är hon, men nästan
20 alldeles så stor som den förra. Han sade sig ännu Jul tiden komma, för att taga afsked af henne, jemte hennes Mor, han önskade så att hon i flere år, kunde vara oss till nöjes. En annan Flicka har jag äfven en som tjenat hos Bygdens i tvenne År, men nu för okunnighet i läsa måste blifva för sig sjelf, för att i vår vara fri under skriftskols tiden. Fru Bygden talte jag med, hon tyckte om henne.

Altid återkommer jag till tanken att någon olycka träffat min Älskade af hjertat Älskade Make, skulle jag helst af någon få höra om dig, kanske att någon i dag fått bref från Helsingfors. Jag vill hoppas att morgondagen ger mig god tröst. Dermed vill jag nu lägga mig, och
30 tänka på den ljufva tiden, då vi åter med Guds hjälp få råkås, och sedan låter jag dig alldrig mera resa ifrån oss. Jag tror också att man blir mera fäst med hvarst, ty alldrig har jag känt ledsamheten såsom nu.

Christina som tjente hos oss, fick sig en liten förra natten, och dog sedan om dagen. Det kostade mycket på mig. Jag tror att äfven det gjorde mig bedröfvad. Farväl Älskade min Make, måtte detta bref, träffa Dig Frisk och nöjd, derpå hoppas

Din Jeanette

Kuopio den 4. November.

40

197 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 5.XI 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade, ömt älskade Maka!

Jag har redan fått Ditt andra bref. Gud välsigne Dig för den öma omtanke om min lycka, det ådagalägger, och för de allvarliga tankar, Ditt barnasinne börjar hysa. Lita älskade min till min fortfarande
50 kärlek, hvilken skall blifva starkare och renare, ju mera Du låter mig läsa i Ditt hjerta, och ju mera jag der läser af ädla känslor och tankar. Tro också, att jag aldrig blyges för den qvinna jag älskar; minst att jag skulle bry mig om den ytliga bildning, som i verlden missbrukar bildningens namn. Vaknar engång i Ditt hjerta deltagande för med-menniskor och för mensklighetens högre angelägenheter, så är den